

Tots a Montserrat

Arribo... i la reunió ja és començada. — Bona nit. Hola nois! què feu? — Porto un cas que pot ésser molt interessant i profitós. — No, no. Avui s'ha de parlar de Montserrat. El 30 s'atansa i... — Altra vegada? La veritat és que sols sé que es tracta d'una sortida de joves i noies, comprenc que ignoro forces punts, quasi tot, millor dit. Quina finalitat té? Què ens porta moure tanta gent? Possiblement si coneixes bé els vostres plans, m'entusiasmaria amb vosaltres, però.. M'agradaria que m'ajudés a viure-ho una mica, em dono conta que n'he estat bastant al marge que em ve molt gran. De fet, en sé alguna cosa: existeixen comissions — jo sóc a Infermeria, vaig de « botiquín » —, ens desplaçem amb tren, el Pontifical del matí, ofrenes, banderes d'un gust exquisit, a la tarda uns jocs escènics presentant un fet per a revisió de vida... i poca cosa més.

Trenca el monòleg una de les responsables, l'ànima, podríem dir, en quant a organització: Què la reunió prosegueixi!

Acceptat. Observaré com espectadora. Escolto amb atenció i contemplo absorta aquella eufòria. La vigília iniciaran vetlles 60 nois, 10 representants de cada comarca. El diumenge escalarem tots la Santa Muntanya amb pregària col·lectiva...

Han aconseguit intesessar-me de debó. Ara ja voldria parlar amb cada una de vosaltres de tu a tu. Potser no saps res encara, o casualment has llegit uns cartells anunciadors als arbres: « Serem 10 000 », i és fàcil que tu no t'hi comptis; jo voldria que sí, i que ho vegéssis com un acte grandios, amb esperança de trobar-hi més llum, més alegria i per damunt de tot, més germanor, en comprovar que aquell jovent enfervoritzat, de totes condicions, pensa i treballa amb tu per un mateix ideal: una joventut « més bella i més ferma ». Cada una de les 1.500 noies amb que compta Granollers, està inclosa entre aquestes mils de que parlen els papers de les parets. Però la propaganda que hagi sortit, no farà el forat que potser cada una de nosaltres, les que des d'ara sentim ja aquest goig esperant el gran dia.

No ens pot passar per alt, ens n'hem de sentir responsables. De vegades, el calor d'unes paraules senzilles i sinceres poden convèncer.

Cada setmana, un llibre

Avui iniciem aquesta secció, amb el propòsit de fer, setmanalment, la presentació d'un llibre. No ens mourà el desig de fer una crítica literària del llibre que hàgim escollit, sinó tan sols fer un breu comentari que serveixi d'orientació i, ensems, per què no?, de recomanació als nostres benivolguts lectors.

* * *

San Pedro y sus sucesores — Com el títol indica, és una història dels Papes que han regit, fins avui, els destins de la nostra Església. Ara bé, no és un llibre que tracti a fons aquesta matèria. L'autor, el benedictí alemany Maurus Schellhorn, ha volgut fer tan sols un treball de divulgació. I ha reeixit totalment. Ha escrit una obra senzilla, sense enfarfecs d'erudició, però amb un rigorós sentit històric, i alhora imparcial, utilitzant una forma expositiva clara i planera, que fa que la seva lectura no cansi.

De tots els Papes —des de Sant Pere fins a Joan XXIII, feliçment reinant— fa una petita pinzellada biogràfica, tot ressaltant els fets més importants i essencials de llur pontificat, tenint sempre en compte les circumstàncies i tendències polítiques i religioses de cada època, i que, com ja es pot comprendre, influïren poderosament, i fins a cert punt justificaren les decisions preses, a cada moment i situació, pels Vicaris de Crist.

L'obra consta de sis parts i d'una introducció. Hi ha també, finalment, una relació alfabètica de tots els Papes i Antipapes, amb la referència cronològica de llurs pontificats.

La introducció és dedicada a la figura de Sant Pere a un condensat estudi sobre la forma d'elecció d'un Papa, així com dels seus drets i potestat. El primer capítol es refereix als Papes de l'antiguitat cristiana; els tres següents, als de l'Edat Mitjana; el cinquè, als de l'Edat Moderna; i el darrer, als de l'Edat Contemporània.

Las síntesis biogràfiques són inserides per ordre cronològic, i abans de cada capítol, l'autor ens presenta un resum o esbós històric, on reflecteix i estudia ràpidament els esdeveniments espirituals i ideològics més importants de cada època, a fi i efecte que el lector pugui entendre millor les activitats desplegades per cada Papa i llurs reaccions.

En acabar la lectura, una vegada més veiem ben clar que, malgrat la força que sempre han tingut i tenen els enemics d'Església, i malgrat també el comportament massa humà, i fins i tot malaurat, de certs Papes, el Diví Fundador té cura constantment de la continuïtat de la seva obra, fent viva realitat aquelles paraules que digué als Apòstols: « Jo estaré amb vosaltres tots els dies, fins a la fi dels segles ». (Mateu, 28, 20).

Fitxa del llibre: San Pedro y sus sucesores. — Autor: Maurus Schellhorn, OSB. — Traducció: Manuel Blancafort. — Editorial: Plaza & Janés, S. A. — 1ª Edició. Març 1961. — 431 pàgs. — Preu: 175 ptes.

L'endemà encara telefono a una militant estupenda, que m'ha fet vibrar, sentir — gràcies, Senyor, perquè he sapigut escoltar —. Crec fermament que ha de ser bo per tots el comprovar que no estem sols, que altres viuen i senten les mateixes inquietuds, dificultats, ànsies de superació. Això reconforta i anima, « no som illes ». Anem a rebre i a portar, a donar testimoni del tema de la campanya i el treball, a demostrar que em respost amb la nostra actitud, a viure un dia d'esplai però també de fruit espiritual

en comunitat amb tota la Diòcesi. Adéu-siau, doncs. Fins al dia 30, a Montserrat. — ISABEL

Todo el año...

JUGUETES - BICICLETAS
DEPORTES - TELEVISION
RADIO-CICLOMOTORES

SASTRE

Sólo marcas de prestigio